

"Štajerc" izhaja vsaki petek, datiran z dnevom prihodnje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 8 kron, za pol leta 4 kron, za četrta leta 2 kroni; na Ogrskem in v inozemstvu: Za celo leto 9 kron, za pol leta 4 kron 50 vin. Naročnino je plačati naprej. Posamezne številke se prodajajo po 20 v.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v Ptuju, gledališko poslopje št. 3.



Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopiše se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inserterov) je za 1/2 strani K 160— za 1/3 strani K 80— za 1/4 strani K 40— za 1/6 strani K 20— za 1/8 strani K 10— za 1/12 strani K 5— za 1/24 strani K 2.— Privečkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 24.

V Ptuju, v nedeljo dne 16. junija 1918.

XIX. letnik.

Kako globoko je ocenilo Njeg. Veličanstvo besede neomahljive zvestobe, katere je pokojni Karl Linhart kot voditelj Štajerčeve stranke pri odposlanstvu dne 25. maja t. l. v Badenu pri Dunaju pred svojim cesarjem in gospodom govoril, in kako zelo je

Njegovo Veličanstvo možato zadržanje tega voditelja, kateri je brez vsakega zadržanja cesarju raztolmačil stanje slovenskega zapeljane ljudstva, k sebi vzel, je razvidno iz sledečega žalovnega telegrama, Njeg. Veličanstva, poslanega na gosp. župana Ornig:

Telegram Njegovega Veličanstva cesarja povodom smrti našega nepozabnega urednika Karla Linhart

Iz kabinetne pisarne došel je sledeči telegram:

Njegovo ces. in kr. Apostolsko Veličanstvo je naznanilo o smrti gospoda Linharta, katerega je pred kratkim blagovolilo sprejeti, z odkritosrčnim sožaljem na znanje vzelo.

„Štajerčeva stranka“ je lahko ponosna, da se Njeg. Veličanstvo naš presvitli cesar ni obotavljalo izraziti njenemu priprostemu voditelju tako toplih besed sožalja.

Kar smo na Linhartu izgubili, razvidno je najbolje iz tega, kako se širna javnost trudi olajšati zapuščeni vdovi in otrokom ta težki udarec usode. Od vseh strani dohajajo darovi za njo in za 4 nepreskrbljene otroke (2 dečka in 2 deklici). Dar, ki pa zasluži

posebnega pomena prave človekoljubnosti in dobrote našega mladega vladarja, dokaže kako zelo so šle besede Linharta njegov. Veličanstvu do srca, je razviden iz na gosp. Ornig-a naslovljenega sledečega telegrama:

Nj. ces. in kr. Apostolsko Veličanstvo je blagovolilo milostno urediti, da se nakaže vdovi gospoda Karla Linhart iz Najvišjih privatnih sredstev znesek K 1500—. Znesek sledi potom poštne hranilnice.

Namestništveno predsedništvo.

Usoda izdajalcev.

Čeho-slovaške izdajalce naše armade, ki so k sovražnikom, Rusom, zbežali, da bi se proti nam vojskovali, dosegla je pravična božja kazen, tragična usoda.

En del izdajalcev imel je ob času prodiranja Nemcev v Ukrajino smolo. Nemci so jih premagali, obkolili in jih justificirali, kakor po vojaških predpisih, drugače ni bilo pričakovati. Ti dobili so že takrat zaslužno kazen.

Sedaj pa se bliža, ali jih je že zasačila, usoda ostalim Čeho-Slovakom, izdajalcem.

Po končanem miru z Rusijo ni bilo tukaj več za njih obstoja, ni jim več mogoče se proti domovini dalje vojskovati. Rusija sama jih je že sita, kajti vsakdo ki le količkaj trezno in objektivno misli, zaničuje izdajalca.

Ker se je Rusija po mnenju teh izdajalcev nehvaležno izkazala, so se dogovorili, da zapuste Rusijo in da izvandrajajo, a za Boga ne skesano v domovino, ampak na Francosko ali v Italijo, da se še dalje bojujejo proti domovini.

Vedno dalje proti vzhodu se pomikajo, da bi dosegli obrežje in bi potem po morju odrinili k sovražnikom Avstrije.

A Rusiji ta oborožena druhal ni bila všeč; ona je sklenila: z nami niso in zato ne more trpeti, da bi izdajalski Čeh z ruskim orožjem spet v vojsko proti Avstriji odrinili. Dala je tedaj povelje, da se tem češkimi četam odvzame orožje, in ker Čehi v to niso privolili, prišlo je že do krvavih spopadov.

Usoda je hotela, da se morajo vendar sedaj Čehi z Rusi bojevati; kar niso kot Avstrijci hoteli in so zbežali k Rusom, to morajo sedaj storiti, bojevati se z „bratci“ na ruskih tleh! To je tragična ironija. Vsi Čehi, katere vlovijo oborožene, se takoj ustrelijo. To je zaslužen konec izdajalcev.

Tragedija pa še ni dosegla vrhunca. V množini okoli 60.000 mož dospeli so do Tomška in prišlo je do pravega boja, v katerem so izdajalci podlegli. Ruski mirovni delegaciji se je polni tel izdajalske čete že naznanil in s tem je spet ene tragedije konec.

Druga tragedija, usoda „jugoslovanskih“ zapeljivcev in izdajalcev se tudi bliža. Avdijenca domovini in cesarju zveste Štajerčeve stranke podala je „jugoslovanskim“ sleparjem smrten udarec.

Zaslepljeno ljudstvo še vodijo za nos, a prišel bo kmalu dan, ko bo zadnji Slovan spoznal blaznost in nago izdajalstvo cele „jugoslovanske“ politike. Tedaj se bode ljudstvo otreslo vseh „jugoslovanskih“ zapeljivcev in bode ž njimi temeljito obračunalo!

Takrat odigrala se bode druga usoda izdajalcev in prišli bodo spet dnevi skupnega delovanja za domovino in cesarja, dnevi delovanja v smislu mednarodnega sporazumljenja!

Pravični reči, in ta je naša, že sije zmaga!

Nezadržljivo napredovanje Nemcev na zapadu. — Potopljenje neštevilnih ameriških ladij pred durmi Amerike. — Odstop ministra notranjih zadev.

Avstrijsko uradno poročilo od četrta.

K.-B. Dunaj, 6. junija. Uradno se danes razglašalo:

Na tirolski in fronti ob Piavi trajni artiljerijski boji.

Šef generalštaba.

Neizmerni plen iz Aisne bitke.

Nemško uradno poročilo od četrta.

K.-B. Berlin, 6. junija. Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armadna skupi-prestolonaslednika Rupprechta. Artiljerijska delavnost menjajoče se sile. Večkrat so dovedli poizvedovalni boji vjete. — Ar-